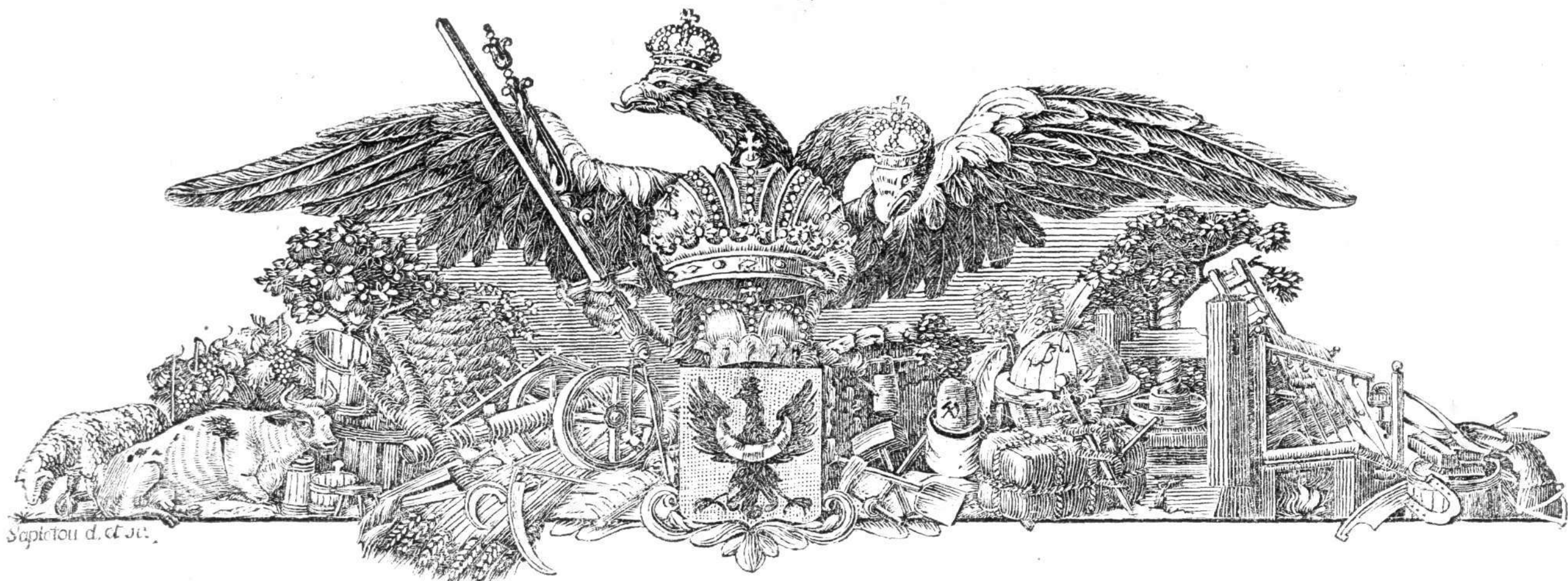

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III.

V sredo 9. Maltravna. 1845.

List 15.

Božje varstvo.

(Resnična prigodba. *)

Smert povsod za nami hodi,
Ni je moč nikjer odgnat'
Le ko varh nas rajski vodi,
Mora smert od nas bežat'.

Na pečini tam gornati
Mlada sinčika stojta,
In očetu kamnje brati
Za nov hram pomagata.

*) 3. dan Svečana 1843 se je ta zgodba pod Donačko goró na Štajerskim perpetila.

Voz za vozam se naloži,
Oče sam domu peljá,
Starši sinek kamnje proži,
Mlajši pak se tam igra.

Oče zadnji kamen nese,
In ga k drugim perloži; —
V tim se celi hrib potrese,
Škala pokne, zabobni.

Oče ogleda se, ter vidi,
De pečine pokajo,
Šibre, skale kakor zidi,
V globočino treskajo.

Komaj na višini počí,
Veči sin na stran zletí,
In iz jáme v gorco skočí,
Srečen skalam odbeží.

V serce pa očeta speče,
Smerten strah ga obletí,
Mlaji sin do njega teče
In za njem se peč valí.

Zdej, zdej smert ga bo požerla —
Misli oče tam stermeč —
Že ga z puham je poderla,
Zdej — — na stran se vdere peč!

Oče, vidit sina živa,
V naročje vzame ju,
V radosti solzé preliwa,
Hvalo da kleče Bogú!

Strašna vidi razvalina
Pod Donačko goro se,
Tam očeta in dva sina
Angel smert' obvarval je.
Jože Hašnik.

Perstavik k veselim oznanilu okrajšane vojaške službe.

De bodo tudi tisti vojaki (soldatje), ki že osem let služijo, dobróte milostljivo okrajšane vojaške službe deležni, so presvitli Cesar FERDINAND 16. dan pretečeniga mesca ukazali, de imajo že letas vsi tisti slovo dobiti, ki so v letu 1832 in 1833 v vojaški stan stopili; vsi drugi pa, ki tudi še čez osem let služijo, bodo v prihodnih dveh letih 1846 in 1847 poslavljeni.

Pomnoshenje gojsdov ali borfhtov.

Porok mojih befedí so lašne skušnje.

Sadnji zhač je, de sazhnemo na pomnoshenje gojsdov ali borfhtov mifliti, sakaj vsak kmetovavez ve, v kakó shaloftnim stanu se snajdejo nafhi gojsdi fedajni zhač, ktere bres premiflika istrebujemo, eno drevó sa drugim sekamo in potem takim savoljo prevelike feke, poshilanja in prodaje lesá v vuna-nje deshele, ozhitno in neusmiljeno gojsde ropamo. To ropanje borfhtov je posebno v tistih deshelah shaloftno, kjer se vino pridelujo in vinfka terta rašte; tam uboge meje in borfhti she zlo h konzu gredó, kér se silno veliko lesá sa terte potrebuje.

De bi se tedaj gojsdi in borfhti v imenovanih krajih sepet v bolji stan pripravili, nam samore

reja navadne akazije *) k tem nar hitreji pripomózhi, is ktere se da v malo letih, zhe bi se je kmetovavzi prav poprijeli, zhuda veliko lesá, gojsdov in borfhtov sarediti; satorej hozhem tukaj

*) Od akazije so 4 plemena snane; sa kmetijsko rabo je nar bolji sgorej perporozhena navadna akazija (unächter Akazienbaum, amerikanischer Schottendorn, robinia pseudo-acacia). To korifno drevo je v Ameriki domá, od kodar ga je Janes Robin, franzoski botanikar, pred dvé sto leti v Evropo prinefel. Na Nemškim je she le kakih 50 let snano, kjer ga prav pogastama fadijo. V tem zhaču je tudi na Slovenko prišlo. V Ameriki srašte do 80 zhevljev visoko. Mefza Roshnizveta zveté s lepo dishezhim, belim zvetam, kteri se potem v rujavkaste široke spremení, v kterih seme tezhí. Grosno hitro rašte, takó de v enim letu 8 do 10 zhevljev dolge mladike poshène. Pravijo, de da akazija tudi sa kurjavo posebno dober les. Vrednistvo,